

SBOROVÝ ZPRAVODAJ

LEDEN » ÚNOR » BŘEZEN
1. ČTVRTLETÍ 2015

Post-vánoční zamyšlení **NAŠTĚSTÍ BYL JINÝ, NEŽ JAKÉHO ČEKALI**

V poslední době jsem otevřel hned s několika lidmi příběh narození Krista. Jak jsem ho četl znovu a znovu, najednou jsem si všiml něčeho, co při prvním čtení pominete.

Moji pozornost upoutala Marie, Ježíšova matka. Před tou my protestanté přivíráme oči. Katolické a ortodoxní církve Marii zbožštili, a to nás uvádí do takových rozpaků, že jdeme do opačného extrému a Marie si nevšímáme. Přitom to byla výjimečná žena, „milostí obdařená“ (L 1,28) a ona sama prorokuje, že ji budou „blahoslovit všechna pokolení“ (L 1,48).

Zatímco dnes je nám jasné, kdo Ježíš byl, tehdy tomu tak nebylo. Lukášovo evangelium nám nechává zprávu o Marii a Josefovi, kteří se stále něčemu diví. Archanděl Gabriel přichází za Marií a oslovuje ji „milosti obdařená, Pán je s tebou...“ a Marie rozvažuje, co ten pozdrav znamená (L 1,29). Potom Marie pobývá u Alžběty a prorokuje o dítěti, které se má narodit (L 1,46-55) a zdá se, že má hluboký vhled do události. Pak se ale Pán narodí a přicházejí pastýři, aby se dítětku poklonili a opakují, co jím před tím o něm řekl anděl. Všichni užasli a Marie to „uchovávala ve svém srdci a rozvažovala o tom“ (L 2,19). Když pak

jdou Josef a Marie s Ježíšem do chrámu nechat ho obřezat, bere si ho do náruče stařec Simeon a prorokuje a Marie a Josef jsou udivení tím, co říká (L 2,33).

Nejvíce se v prvních kapitolách evangelíí diví Marie, potom Josef, ale jsou tu i další. Doslova „všichni se podivili“, že Zachariášovo a Alžbětino dítě se bude jmenovat Jan, i když takové jméno nikdo v rodině nemá (L 1,63).

V dnešní době se víra v početí z panny vnímá jako jeden ze znaků tzv. evangelikálního proudu křesťanství. To jsou ti, kdo ještě věří na zázraky, na doslovné stvoření, zmrtvýchvstání a druhý příchod, přestože kolem sebe zázraky často nevidí. I Marie byla zaskočena tím, že by mohla počít bez muže a Zachariáš byl zaskočen, že by s Alžbětou mohli mít dítě v jejich pokročilém věku. Marie i Zachariáš proto oba mají na anděla otázky (L 1,18.34) a jeden z nich je za svůj dotaz potrestán. Vlastně ne, Zachariáš není němý, protože se diví, ale proto, že nechce uvěřit. Marie také nerozumí, ale andělovo slovo přijímá jako dané.

Ježíšovo zázračné narodení z panny ale není to, co vzbudilo největší údiv (!). Jsou to různá proroctví, co z toho děťátka jednou bude, která působí největší rozruch. A stejně tomu bude, až se proroctví budou naplňovat. Ježíš svým důrazem na vysvobození od hříchu a ne od Římanů, svým nenápadným zevnějškem, svým postojem ke spodině společnosti zaskočil naprosto všechny.

Když se dvanáctiletý Ježíš ztratil svým rodičům na návštěvě Jeruzaléma a šel učít do chrámu, „všichni užasli“ nad jeho chováním (L 1,48-50). Nepochopení Kristovy služby pravděpodobně stojí i za návštěvou Marie a Ježíšových bratrů (Mt 12,46n; Mk 3,31n a L 8,19n). Ještě jeden, poslední příklad. Ježíš se ptá učedníků za koho ho lidé považují. Odpoví mu byla pestrá směsice názorů: pro jednoho je Eliáš, pro dalšího Jeremiáš a ještě pro jiné jedním z proroků (Mt 16,14n).

Co s tím? Jedni zareagují tím, že své názory na Boží věci opraví, druhí budou trvat na svém a nakonec nepoddajného Ježíše zabijí.

Na samém údivu z Ježíše nebylo nic špatného. Bůh je bohem, a proto nutné musí u lidí údiv vzbuzovat. Jeho myšlení nejsou naše myšlení a to stejné platí o jeho cestách (Iz 55,8). Izaiášova slova zaznívají po výzvě, aby se lidé vrátili k Bohu, že Bůh se slituje i nad ničemou a zlým člověkem. To, že lidské cesty a myšlení nejsou Božími, je tak v první řadě míněno tak, že Bůh je ochoten odpouštět daleko více než člověk – v tom je jiný a podivuhodný.

Údivu z Boha věnuje jeden z největších evangelických teologů 20. století Karl Barth celou kapitolu ve svém „Uvedení do evangelické teologie“. Údiv je pro něj

přirozenou reakcí na setkání s Bohem, který nás ve všem přesahuje. Ten, kdo není Bohem udivený a zaskočený, nesetkal se s Bohem, který ho převyšuje. Jeho bůh není opravdovým bohem, je jen lidskou představou, jako byli třeba řečtí bohové se svými lidskými a pochopitelnými vlastnostmi. Anebo se jedná o člověka pyšného a omezeného, který ani takového boha vidět nechce.

Bůh, který udivuje, je nebezpečný. Boří naše představy o něm samém, o nás, o všem kolem nás. Tak se to stalo právě v příběhu Pánova narození. Jeho vlastní matka nevěděla, co si má myslet, a pokračovalo to celý Ježíšův život. I dnes, když Pána potkáváme, vždy nás něčím překvapí a nabourá nám naše naivní představy o něm.

Toto bourání zažitých představ na jednu stranu znejistuje, na druhou se Pán vždy ukáže ještě lepší, než jsme si před tím mysleli.

A to je jedno z poselství Vánoc: **stále udivující Bůh, který je lepší, než jsme čekali.**

Váš kazatel

OKÉNKO PRO DĚTI

Milé děti, máme pro vás připravenou další tajenku. Takže, jako vždycky, děti, které mi ukážou správně vyluštěnou tajenku, dostanou odměnu. *Katka Kubičiková*

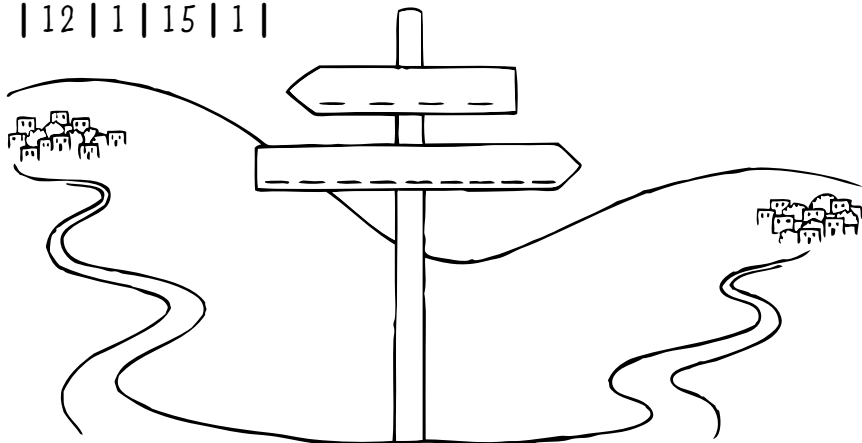

Pán Ježíš uzdravuje chlapce (Jan 4)

Královský úředník věděl, že jeho syna může uzdravit jen Ježíš. Proto se za ním vydal.

? Odkud a kam šel královský úředník

| 12 | 1 | 6 | 1 | 19 | 15 | 1 | 22 | 14 |
| 12 | 1 | 15 | 1 |

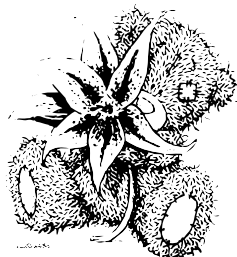
KÓDOVACÍ TABULKA

A	B	C	D	E	F	G	H	CH	I	J	K	L	M
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	

? Toto byl druhý Ježíšův zázrak na této zemi. Vzpomeň si, který byl první a kde to bylo?

NAROZENINY A VÝROČÍ

NAROZENINY:

Dospělí

- 3. 1. Novotná Blanka
- 6. 1. Olšáková Libuše
- 11. 1. Řádková Martina
- 14. 1. Geržová Dana
- 19. 1. Řádek Daniel
- 20. 1. Kubičík Milan
- 22. 1. Vychopňová Alena
- 22. 1. Podsedník Alžběta
- 27. 1. Pokorný Josef
 - 1. 2. Johec René
- 13. 2. Skála Pavel
- 5. 3. Bařinová Karla
- 6. 3. Ručková Radka
- 9. 3. Kubičíková Vlasta
- 17. 3. Vaculík Vlastimil
- 17. 3. Skálová Marie
- 20. 3. Daněk Karel
- 24. 3. Jochcová Rút

Děti a nepokřtěná mládež:

- 5. 1. Pavlánová Karolínka
- 6. 1. Bařinová Michaela
- 11. 1. Kubičíková Lenička
- 4. 2. Řádek Marek
- 4. 2. Řádek Michael
- 13. 3. Obadalová Kristýnka
- 18. 3. Obadal Davídek

VÝROČÍ SVATBY

20. 3. 1988 Vlasta a Vlastimil Vaculíkovi

VÝROČÍ KŘTU

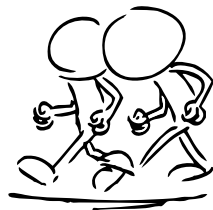
27. 3. 1987 Obadal Richard

VŠEM OSLAVENCŮM ZE SRDCE GRATULUJEME.

KTERAK SME SA PROCHÁZALI NA PROCHÁZCE JEDNATŘICÁTÉHO PROSINCA

Tak sa to jaksi stalo, že aj letos prišiel prelom roka. Rozpoloženie ducha v taký deň býva všelijaké: bujaré veselí, dojetí, smutek, nostalgie, alebo aj absolútna apatie vo veci Silvestrovskej. Enomže jak má človek vidinu toho, že sa sejde se svojima milým „sborovým“ pri nesobotní príležitosti, tak to preci ten deň ináč zabarví. Pěkně zabarví.

Letos sa jélo do Velkých Karlovic, pretože tam už dva roky stojí krásna dřevěná rozhledna Miloňová. Už při cestě tam nekeří na chvílečku zblúdili, pamatujíce přitem na nedávná prohlášení: „Pojede sa na Miloňov“ – což je přeca enom kúsek inde.

Pěkně mrzlo, vzduch byl příjemně čistý a sněh křupal. Drápali sme sa furt hore, takže sa nekeří aj lehce zarosili. Děcka tahaly sněžná vozítka a těšily sa na zpáteční cestu z kopca. Akorát Lukášek Kubičík byl lehce nespůj, když mu bylo odpíráno tažení sa po rovince nebo do mírného kopečka: on sa totiž bál jít z kopca, ale to my sme nevěděli.

Rozhlednu sme nakonec pokořili, a protože krásně pěklo sluněčko, bylo vidět velice daleko. Údajně je vidět okolí Radhošťa, Javorníky, rozhlednu Vartovňu a Hrubý Jeseník. Pod rozhlednu sa pak rozdávala čokoláda, sušenky a ve sborové místnosti sa žaludky všeckých zaplnily drůbežím masem a na výsost jemným BeBe řezama.

Za všecko toto (aj za uplynulý rok) sa poděkovalo Pánu Bohu na modlitbě.

No zkrátka bylo dobře. Na takový Silvestr sa nedá nevzpomínat blaženě... Zas o rok blíž věčnosti ☺... A to je milé.

ZAMYŠLENÍ

V tomto dnešním zamyšlení bych chtěl ukázat na jednu dost podstatnou věc v životě každého člověka. Výklad ale začnu nejprve připodobněným tomu, co všichni dobře známe z našeho fyzického světa, protože to denně můžeme sami prožívat.

Když tak chodívám venčit našeho psa, volím také podle okolností trasu našich procházek. Někdy jdeme sídlištěm a kolem jsou jen domy, auta, stromy. Pokud za naším sídlištěm procházíme údolím, hledíme na přilehlé stráně kopců, když se však vyšplháme na některý z těch kopců, spatříme už nejen údolí, ale i krajinu do vzdálenosti desítek kilometrů. Kdo si dá práci a vyšlape na Lysou horu, může někdy vidět i Vysoké Tatry nebo z Šumavy zase Alpy. Kdo letěl letadlem, spatřil kus evropského kontinentu, možná moře s ostrovy a další kontinenty. To ale ještě není nic proti pohledu z vesmíru na naši modrou planetu. Jednoduše řečeno, čím jsme výš, tím dál dohlédneme a rozšíří se náš obzor. To je přírodní zákon. A tu se nabízí otázka. Platí něco takového i v duchovním světě?

První lidé vykročili cestou poznání, rozšiřování obzorů a hledání pravdy ve všech možných oblastech. Dnes nás zajímá zejména: teologie, filozofie, psychologie, sociologie, astronomie, přírodověda, zdravý životní styl, atd. Lidstvo za ta tisíciletí poznávání objevilo mnoho cest, z nichž některé vedou vzhůru, některé se ukázaly jako slepé nevedoucí nikam a některé dokonce nabraly směr dolů. My dnes žijeme v duchovním Babylonu mno-

ha cest. Nepřeborné množství literatury, filmových dokumentů, článků všech možných myšlenek, protichůdných názorů, přesvědčivých tvrzení, to vše nám nabízí sdělovací média, především internet, který můžete mít doma nebo i mobilně s sebou. Obzory se nám velikánsky rozšířily, ale umíme se v tom prostoru orientovat, najít cestu pravdy a lásky a stoupat po ní stále výš? Teprve tam se totiž otevírá kraj, který oko nevidělo...

Kromě tohoto zaslíbení o nové zemi máme v Písmu také zaslíbení o prostředku, který nás musí vynést do duchovních výšin a změnit naši přizemnost a slabost v Božské prozření. Jde o Ducha svatého a jeho působení, jak ho známe z rozhovoru Ježíše s Nikodémem (Jan 3, 5.6), ale také z Jana 16, 12-14, kde je nám zaslíbeno uvedení do veškeré pravdy. Budme však vždy bdělí, protože jsme upozorněni na nebezpečí falešných učitelů a učení v závěru dějin tohoto světa. Někdy je velmi těžké najít čistou pravdu mezi řadou polopравd a nepravd. Prosme proto Pána o moudrost v rozpoznání toho, co je z Ducha Božího a co není. Na prahu nového roku si však popřejme požehnaný život vedený Duchem.

Pavel Skála

ROZPIS KÁZÁNÍ

1. ČTVRTLETÍ 2015

DAT.	VSETÍN	KATEŘINICE	VALAŠSKÉ MEZIRŘÍČÍ
	začátek 9:15	začátek 9:15	začátek 9:00
3. 1.	NOVOROČNÍ / P. KOSTEČKA / J. ŠLOSÁREK / VSETÍN		
10. 1.	Jaromír JUŘINEK	Pavel KOSTEČKA	Lumír KOŘENSKÝ
17. 1.	Ludmila OBADALOVÁ	Jiří KLODA	Pavel KOSTEČKA
24. 1.	Pavel KOSTEČKA	Marek WAGNER	Petr KIMLER
31. 1.	Pavel KOSTEČKA	Jaromír JUŘINEK	Daniel DOBEŠ
7. 2.	Patrik MAŠATA	Pavel KOSTEČKA / Valašské Meziříčí	
14. 2.	Petr KIMLER	Pavel KOSTEČKA	Pavel PIMEK
21. 2.	Bohumil MROČEK	Milan KUBIČÍK	Blanka NOVOTNÁ
28. 2.	Milan KUBIČÍK	Blanka NOVOTNÁ	Bohumil MROČEK
7. 3.	Pavel KOSTEČKA / Vsetín		Marek WAGNER
14. 3.	Filip PODSEDNÍK	☞ P. KOSTEČKA/J. VESELÝ	Milan KUBIČÍK
21. 3.	☞ P. KOSTEČKA/J. STEJSKAL	Pavel PIMEK	Jan WAGNER
28. 3.	Blanka NOVOTNÁ	Marek WAGNER	☞ P. KOSTEČKA/J. VESELÝ

SOBOTNÍ ŠKOLA

DAT.	Tř. A	Tř. B	Tř. C	VEDENÍ SŠ
	Sál v přízemí	Hlavní sál	Třída mládeže	
3.1.	Novoroční bohoslužba na Vsetíně			<i>P. Kostečka</i>
10.1.	P. Skála	J. Kubičík st.	D. Řádek	<i>V. Vaculík</i>
17.1.	J. Kloda	J. Řádek	J. Kubičík ml.	<i>J. Stradějová</i>
24.1.	J. Juřínek	D. Obadal	P. Kostečka	<i>P. Mašata</i>
31.1.	J. Kubičík st.	P. Skála	J. Řádek	<i>J. Kubičík ml.</i>
7.2.	J. Pokorný	J. Kloda	D. Řádek	<i>E. Kurtinová</i>
14.2.	V. Vaculík	D. Řádek	J. Kubičík st.	<i>T. Vaculík</i>
21.2.	J. Řádek	P. Kostečka	J. Kubičík ml.	<i>J. Kubičík ml.</i>
28.2.	J. Kubičík st.	J. Kloda	J. Juřínek	<i>N. Vaculíková</i>
7.3.	V. Vaculík	J. Řádek	P. Skála	<i>P. Mašata</i>
14.3.	D. Obadal	P. Skála	V. Vaculík	<i>J. Stradějová</i>
21.3.	J.Kubičík st. / společná třída v hlavním sále			<i>E. Kurtinová</i>
28.3.	J. Řádek	D. Obadal	J. Pokorný	<i>V. Vaculík</i>